

УДК 159. 938. 3; 378

Марков О.С.¹, Арсентьєва Г.О.²

¹студ. гр. КНТ-111м НУ «Запорізька політехніка»

²канд. філос. н., доц. НУ «Запорізька політехніка»

ОРГОН У ТЕОРІЇ РАЙХА ПРО РОЗКРІПАЧЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗАТИСКІВ

Австрійський психолог-неофрейдист Вільгельм Райх присвятив свої дослідженням галузі біоенергії. Результатом більш ніж п'ятнадцятирічної роботи стала його гіпотеза про оргонну енергію (лат. *organismus* – живе створіння). Дана гіпотеза стала одним з ключових елементів в започаткованій Райхом та Фрейдом тілесно-орієнтованій психотерапії. Метою практичного застосування свого вчення Райх визначав зняття перевтоми, а також лікування таких хвороб як онкологія, стенокардія, епілепсія та астма.

Незважаючи на глузування, паплюження і спроби ортодоксів «поховати» Райха і оргономіку, в жодній науковій публікації немає спростування його експериментів, тим більше – систематичного спростування величезної наукової роботи, що підтверджує його положення.

Сам Райх стверджував, що експериментальним шляхом виявив «універсальну енергію життя». Будь-яке матеріальне тіло, у тому числі і тіло людини, вільне від вегетативних порушень, породжує коливання амплітуди такого заряду енергії, що заряджає собою іншу матерію. Таке матеріальне тіло Райх і назвав оргоном.

Згідно до його теорії, оргонна енергія має такі властивості:

1. Вона вільна від маси, не має ані інерції, ані ваги.
2. Вона присутня усюди, хоча і в різних концентраціях, і навіть у вакуумі.
3. Вона є середовищем електромагнітних і гравітаційних взаємодій, субстратом більшості фундаментальних природніх феноменів.

4. Вона перебуває у постійному русі і може спостерігатися у відповідних умовах.

5. Висока концентрація оргонної енергії залучає оргонну енергію із менш концентрованого оточення .

6. Оргонна енергія утворює одиниці, що стають центрами людської діяльності. Це можуть бути клітини, рослини і тварини, а також хмари, планети, зірки, галактики.

Для реалізації своєї теорії Райх спорудив накопичувач оргонної енергії (оргонний акумулятор), який, за його уявленнями, здійснював засмоктування атмосферного оргону. Пацієнт заходив всередину на 15 - 45 хвилин, поглинаючи оргон через шкіру та легені.

Емпірично Райх виявив найбільш сильний час дії оргонного акумулятора – друга половина дня за умови сухої ясної погоди. З точки зору фізики, цікавий: оргонний накопичувач був прототипом нагрівача без використання палива.

З терапевтичної точки зору, під впливом оргонної енергії відбувається розширення судин і, як наслідок, інтенсифікація процесів обміну, за рахунок чого, Райх розраховував на розсмоктування патологічних осередків. Позитивний вплив оргону в широкому сенсі Райх розглядав як розкріпачення психологічних затисків, вивільнення внутрішньої енергії, покращення розумової та фізичної діяльності.

Що стосується фізичних властивостей оргонних акумуляторів, вичерпний аналіз було здійснено радянським теплофізиком А.І. Вейником, який в своїх теорії науково обґрунтував зміни внутрішньої енергії всередині пристрою, посиляючись на власні одиниці виміру простору та часу. Подальший розвиток оргономічного вчення Райха набуло в працях його учня і послідовника Лоувена. Термін «оргонна енергія» учень Райха змінив на «біоенергію», що за суттю відображувало той самий сенс «енергії життя». Будучи більш схильним до аналітичної роботи, ніж його вчитель, Лоуен науково обґрунтував внесок зняття м'язового навантаження (розкріпачення затисків) в усуненні симптомів різних психічних розладів або їх пом'якшенні. На сьогоднішній день застосування оргонних акумуляторів обмежується психотерапевтами «прорайхівської» формації. Появу лікувального ефекту від експериментів з оргонними акумуляторами пояснюють результатом ефекту плацебо.

Підсумовуючи вищесказане, можна зробити висновок що досягнення Райха, зокрема в психотерапії, становлять значний інтерес для світової науки, а тематика застосування оргонних акумуляторів потребують подальших глибинних досліджень.